



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudců Mgr. Ivety Postulkové a Mgr. Marka Zimy ve věci

žalobkyně: **Z-PRINC GOLD, s.r.o.**, IČ 26355906
sídlem Na Kodymce 1051/39, 160 00 Praha 6
zastoupená advokátem JUDr. PhDr. Jiřím Novotným
sídlem T. G. Masaryka 282/57, 360 01 Karlovy Vary

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
sídlem Na Františku 1039/32, 110 15 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 2. 2019 č. j. MPO 11153/19/31300/31000,

takto:

- I. Rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 28. 2. 2019 č. j. MPO 11153/19/31300/31000 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do 1 měsíce od právní moci tohoto rozsudku do rukou právního zástupce žalobkyně JUDr. PhDr. Jiřího Novotného, advokáta.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí, jímž žalovaný potvrdil rozhodnutí Puncovního úřadu (dále též „*prvostupňový orgán*“) ze dne 17. 12. 2018 sp. zn. R-1162/2018-Ko-6. Prvostupňový orgán rozhodnutím uznal žalobkyni, tehdy účastnici řízení, vinnou, že dne 29. 8. 2018 v provozovně na adrese Stará Louka 326/64, Karlovy Vary, porušila zákon č. 539/1992 Sb., o puncovníctví a zkoušení drahých kovů (puncovní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále též „*puncovní zákon*“), a to § 15 odst. 2, § 37 odst. 3, § 38 odst. 1, § 39 odst. 2, § 40 odst. 2 a § 43 odst. 2 písm. d) puncovního zákona. Dopustila se proto přestupků podle § 43 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. a), d) a g), odst. 3, puncovního zákona; podle § 93 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení a o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*přestupkový zákon*“) jí byla uložena pokuta ve výši 395 000 Kč.

2. Proti rozhodnutí správních orgánů obou stupňů brojí žalobkyně podanou žalobou. Vznesené námitky lze rozdělit do následujících žalobních bodů.
3. *V prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí. Skutkový stav, který vzal prvostupňový orgán za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve spisu a nebyl dostatečně zjištěn. Tvrzený výrok žalovaného, a to „zboží v kombinaci obecný kov+zlato; uvedením nedostatečných údajů na prodejním dokladu stejně jako neoddělením zboží z drahého kovu v kombinaci s obecným kovem od ostatního zboží v prodejně porušila ust. § 15 odst. 2 puncovního zákona; nebyla vybavena platně úředně ověřenými stanovenými měřidly, čímž porušila § 37 odst. 3 puncovního zákona; zboží zlaté ryzosti 585/1000 Au, 750/1000 Au a 1 kus platinový ryzosti 950/1000 Pt zřetelně neoznačila a viditelně neoddělila, čímž porušila § 40 odst. 2 puncovního zákona; 8 kusů zlatého zboží ryzosti 750/1000 Au a 4 kusy ryzosti 585/1000 Au, celkové čisté hmotnosti 74,60 g, nabízela k prodeji bez platného úředního označení, čímž porušila § 38 odst. 1 puncovního zákona“ se v napadeném rozhodnutí ani kontrolním protokolu neopírá o žádný relevantní podklad, nepopisuje skutková zjištění, je nekonkrétním a obecným závěrem. Podle žalobkyně není z napadeného rozhodnutí zřejmé, jaký skutkový stav vzal žalovaný za rozhodný, jak uvážil o zásadních skutečnostech, resp. jakým způsobem postupoval při jejich posuzování. Podle žalobkyně je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné rovněž proto, že žalovaný se v napadeném rozhodnutí nevypořádal s odvolacími námitkami. Žalobkyně v nich poukázala na nedostatečně zjištěný stav, neboť v protokolu absentují údaje z předmětného kontrolního nákupu (číslo, čas kontrolního dokladu, popis položky na kontrolním dokladu a číslo prodejního dokladu). Dále v napadeném rozhodnutí ani v protokolu není uveden žádný relevantní popis skutkového zjištění, absentuje popis měřidel, jimiž byl prvostupňový orgán ke kontrole vybaven, rovněž absentuje podklad ohledně zjištění ryzosti zlata i platiny, i počet kusů, které má jakou ryzost, a které bylo nesprávně podle prvostupňového orgánu označeno. Závěr žalovaného, v němž odkazuje na protokol o kontrole a na fotografie, nepovažuje žalobkyně za přezkoumatelný. Podle žalobkyně se žalovaný k jednotlivým námitkám ohledně nedostatečně zjištěného skutkového stavu přezkoumatelně nevyjádřil. Žalobkyně považuje za nepřezkoumatelný také závěr žalovaného k průběhu kontroly, v něm se žalovaný ztotožnil s prvostupňovým orgánem, že provedl vypořádání správně. Žalovaný se ani k těmto námitkám nevyjádřil a z odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyplývá, z jakého důvodu považuje žalovaný vyřešení námitek prvostupňovým orgánem za příhodné. Z napadeného rozhodnutí též nevyplývá, jakými úvahami se žalovaný řídil při aplikaci zásady volného hodnocení důkazů skutkového stavu, z jakého důvodu argumentaci žalobkyně nepřisvědčil a proč subsumoval skutkový stav pod zvolené právní normy. Napadené rozhodnutí je proto též nesrozumitelné a nezákonné pro nesprávné právní posouzení.
4. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně poukazuje na to, že z napadeného rozhodnutí není patrné, z jakého důvodu žalovaný považuje neprovedení důkazů za řádně odůvodněné, zejména ve vztahu k návrhům na provedení důkazu ohledáním kontrolované váhy, důkazu výsledkem zaměstnanců přítomných při kontrole a důkazu výsledkem autorizované osoby, což zakládá protiústavnost rozhodnutí.
5. *Ve třetím žalobním bodu* žalobkyně upozorňuje na podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, které mělo za následek nezákonnost rozhodnutí. Žalobkyně nebyla během zahájené kontroly v její provozovně správním orgánem poučena o procesních právech, především o možnosti namítat podjatost úředních osob a požadovat

po kontrolujícím předložení pověření ke kontrole. Tato poučení v příloženém protokolu absentují. Žalobkyni nebylo pověření ke kontrole předloženo. Obsah pověření není ani součástí protokolu, není z něj zřejmá ani identifikace kontrolujících osob podle § 42 trestního zákona.

6. Žalovaný v písemném vyjádření ze dne 17. 7. 2019 navrhl zamítnutí žaloby. Vymezení skutkových podstat přestupků obsažené v úvodní části napadeného rozhodnutí, považuje žalovaný za úplná a souladná s právními předpisy. S námitkami nedostatečně zjištěného skutkového stavu se řádně vypořádal z pozice odvolacího orgánu. V odůvodnění napadeného rozhodnutí odkázal na rozhodnutí prvostupňového orgánu, s nímž se ztotožnil. Považuje proto odůvodnění napadeného rozhodnutí za dostačující a přezkoumatelné. Podle žalovaného bylo prokázáno, že jednáním žalobkyně byly naplněny jednotlivé skutkové podstaty přestupků podle příslušných zákonných ustanovení. Byť se žalobkyně dovolává údajné neurčitosti popisu skutkových tvrzení, své provinění nepopírá. Podle žalovaného proto důvody rozhodnutí byly popsány dostatečně a zjištěný skutkový stav má dostatečnou oporu ve spisu. Přestože by žalovaný jako odvolací orgán mohl citovat jednotlivá ustanovení prvostupňového rozhodnutí, považuje za dostačující odkaz na dotčená ustanovení. Námitku neprovedení důkazních prostředků považuje žalovaný za bezpředmětnou. K opomenutí důkazů nedošlo, a k neprovedení dalších důkazů se prvostupňový orgán vyjádřil, žalovaný se s ním ztotožnil. Podle žalovaného napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a netrpí vadami, které by způsobovaly jeho nezákonnost.
7. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. rozhodl městský soud bez jednání, které ostatně ani jedna strana nepožadovala (§ 51 s. ř. s.), oba účastníci řízení souhlasili proto konkludentně.
8. Žalobu soud shledal důvodnou. Městský soud v Praze posoudil věc takto.
9. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti.
10. Podle *Protokolu o inspekci* ze dne 29. 8. 2018 sp. zn. R-1162/2018-Ko-1 (dále též „*protokol*“), byla kontrolována prodejna šperků z kovů drahých a obecných, její majitelkou je účastnice řízení. Při inspekci byly zjištěny závady popsané v jednostrávkovém protokolu, jeho součástí jsou: 1) jednostrávková příloha, v níž je uveden seznam odebraného zboží k dalšímu řízení, a to 12 ks prstenů, 2 ks náušnic, 2 ks přívěsků, 1 ks náhrdelníku, 4 ks řetízků, 2 ks řetízků s přívěskem, 1 ks náramku, vše s deklarovanou ryzostí, brutto hmotností s poznámkou nepuncované, celkem 24 kusů, s jejich obsahem byla účastnice řízení seznámena a podepsala je, 2) 9 str. fotodokumentace, 3) písemnost s prohlášením, že na místě byly pořízeny „*videozáznamy z trestní inspekce – uloženo na nosiči dat*“, 4) písemnost nazvaná *Bilance inspekce*, která obsahuje soupis nazvaný „*zabavené zboží dle závad*“, a to 4 ks závadného zboží, které neodpovídá deklarované ryzosti s názvem „*boleta*“ s uvedením čísla, 11 ks zboží, které je platně úředně označené s názvem „*boleta*“ s uvedením čísla a 12 ks zboží bez úředního označení s názvem „*boleta*“ s uvedením čísla.
11. Prvostupňový orgán rozhodnutím ze dne 17. 12. 2018 sp. zn. R-1162/2018-Ko-6 shledal účastnici řízení vinnou „*jak bylo zjištěno dne 29. 8. 2018 v provozovně na adrese Stará Louka 326/64, Karlovy Vary, 360 01, že při prodeji zboží v kombinaci obecný kov + zlato ryzosti 750/1000 Au vydala doklad bez jakéhokoli údaje o hmotnosti a jako kov uvedla pouze*

menšinové zlato, čímž porušila ust. § 39 odst. 2 puncovního zákona, že uvedením nedostatečných údajů na prodejním dokladu, stejně jako neoddělením zboží z drahého kovu v kombinaci s obecným kovem od ostatního zboží v prodejně porušila ust. § 15 odst. 2 puncovního zákona, že nebyla vybavena platně úředně ověřenými stanovenými měřidly, čímž porušila ust. § 37 odst. 3 puncovního zákona, že zboží zlaté ryzosti 585/1000 Au, 750/1000 Au a 1 kus platinový ryzosti 950/1000 Pt zřetelně neoznačila a viditelně neoddělila, čímž porušila ust. § 40 odst. 2 puncovního zákona, že zlaté šperky ryzosti 585/1000 Au označila ryzostí 750/1000 Au, čímž naplnila ust. § 43 odst. 2 písm. d) puncovního zákona, a že 8 kusů zlatého zboží ryzosti 750/1000 Au a 4 kusy ryzosti 585/1000 Au, celkové čisté hmotnosti 74,60 g, nabízela k prodeji bez platného úředního označení, čímž porušila ust. § 38 odst. 1 puncovního zákona. Svým jednáním společnost naplnila skutkové podstaty přestupků podle ust. § 43 odst. 1 písm. c), odst. 2 písm. a), d) a g) a odst. 3 puncovního zákona, přestupků spáchaných z nedbalosti.“ Za uvedené jednání byla účastníci řízení uložena pokuta ve výši 395 000 Kč. V odůvodnění prvostupňový orgán uvedl, že z protokolu vyplývá, že účastnice řízení při kontrolním nákupu vydala doklad bez jakéhokoli údaje o hmotnosti zboží v kombinaci obecný kov+zlato ryzosti 750/1000 Au, a jako kov uvedla pouze menšinové zlato. Vzniklo podezření, že tímto jednáním porušila § 39 odst. 2 puncovního zákona. Uvedením nedostatečných údajů (hmotnosti jednotlivých kovů a neuvedením obecného kovu) na prodejním dokladu, stejně jako neoddělením zboží z drahého kovu v kombinaci s obecným kovem od ostatního zboží v prodejně (toto zboží bylo umístěno společně se zbožím zlatým) - podle sdělení předsedkyně Puncovního úřadu č. j. PUNC 2727/2018 OPI - nebyly splněny podmínky pro platný souhlas s kombinací drahý kov + obecný kov, čímž mohlo ze strany účastnice řízení dojít k porušení § 15 odst. 2 puncovního zákona. V kontrolované provozovně, kde dochází k bezprostřednímu styku se zákazníky, účastnice řízení nebyla vybavena platně úředně ověřenými stanovenými měřidly, resp. používala váhu úředně ověřenou naposledy v roce 2015, tedy již bez platného ověření, příloha vyhlášky č. 345/2002 Sb. stanovuje mimo jiné i povinnost ověřovat tyto váhy každé dva roky. Váha byla umístěna v kuchyňce, kam zákazník přístup nemá. Vzniklo podezření, že tímto jednáním účastnice řízení porušila § 37 odst. 3 puncovního zákona. V kontrolované provozovně zboží zlaté ryzosti 585/1000 Au, 750/1000 Au a 1 kus platinový ryzosti 950/1000 Pt byly v prosklených vitrínách, pultech a výloze bez zřetelného označení a viditelného oddělení. Označení ryzostí a druh kovu bylo umístěno pouze na visačkách, v řadě případů nebylo vidět. Na některých řetízích ryzosti 585/1000 Au byly navěšeny přívěsky ryzosti 750/1000 Au. Vzniklo podezření, že tímto jednáním účastnice řízení porušila § 40 odst. 2 puncovního zákona. Dále bylo zjištěno, že některé kusy ryzosti 585/1000 Au byly označeny ryzostí 750/1000 Au. Vzniklo podezření, že tímto jednáním účastnice řízení naplnila § 43 odst. 2 písm. d) puncovního zákona. Při inspekci bylo dále zjištěno, že účastnice řízení obchoduje se zbožím, u kterého je podezření, že není platně úředně označené. Zboží bylo podle § 41 odst. 2 písm. d) puncovního zákona odebráno k dodatečné puncovní kontrole. Dodatečná puncovní kontrola odebraného zboží na pracovišti Puncovního úřadu z odebraných 24 kusů nejprve dva kusy sloučila do jednoho (náhrdelník, místo řetízek s přívěskem), a vzniklo tak 23 kusů. Z nich pak bylo 8 kusů shledáno jako zboží zlaté ryzosti 750/1000 Au a 4 kusy jako zboží zlaté ryzosti 585/1000 Au, celkové čisté hmotnosti 74,60 g. Všechny tyto kusy byly shledány bez platného úředního označení. Vzniklo podezření, že nabízením k prodeji těchto úředně neoznačených kusů zlatého zboží účastnice řízení porušila § 38 odst. 1 puncovního zákona. Zároveň vzniklo podezření, že označením výše uvedených 4 nepuncovaných kusů ryzosti

585/1000 Au jako zboží ryzosti 750/1000 Au naplnila skutkovou podstatu přestupku dle § 43 odst. 2 písm. d) trestního zákona. Zbývajících 11 kusů bylo shledáno platně úředně označených.

12. Proti tomuto rozhodnutí podala účastnice řízení odvolání. O něm rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.
13. V napadeném rozhodnutí ze dne 28. 2. 2019 č. j. MPO 11153/19/31300/31000 žalovaný potvrdil rozhodnutí prvostupňového orgánu. V odůvodnění se ztotožnil s prvostupňovým orgánem a nad rámec uvedeného uvedl k námitce nepřezkoumatelnosti, že prvostupňový orgán správně poukázal na protokol, jehož součástí jsou fotografie z kontroly, jež blíže podporují tvrzení z rozhodnutí prvostupňového orgánu. Spis obsahuje dostatečný podklad, na jehož základě bylo možné rozhodnout. Popis skutečností žalovaný považuje za zcela dostačující a odvolací důvod za nedůvodný. Dále podle žalovaného se prvostupňový orgán vypořádal s námitkami správně, v souladu se zákonnou právní úpravou. Neprovedení důkazů správní orgán řádně odůvodnil, nelze proto námitku považovat za relevantní. Spisový materiál poskytl dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí, tudíž prvostupňový orgán nemusel přistoupit k provedení navrhovaných důkazů. V dotčeném případě se nejedná o nepřezkoumatelné rozhodnutí. V řízení bylo prokázáno porušení zákona účastnicí řízení, která se dopustila spáchání několika přestupků, v minulosti byla již pětkrát pravomocně pokutována, uložené pokuty nevedly však k nápravě. S ohledem na závažnost přestupků, jejich celkové množství a neúčinnost dříve pravomocně uložených pokut je nyní uložená pokuta přiměřená a v mezích správního uvážení, kterou lze uložit až do výše jednoho miliónu korun.
14. Městský soud vycházel z následující právní úpravy v rozhodném znění.
15. Podle § 39 odst. 2 trestního zákona *obchodníci jsou povinni při prodeji vydat doklad s uvedením druhu, ceny, hmotnosti a ryzosti prodaných výrobků z drahých kovů. To platí i při nákupu zlomků nebo zboží od zákazníků. Jde-li však o prodej stříbrného zboží, jehož hmotnost nepřevyšuje 10 gramů, nemusí tento doklad údaj o hmotnosti obsahovat.*
16. Podle § 15 odst. 2 trestního zákona *součásti potřebné k dosažení nezbytné pevnosti a pružnosti zboží mohou být vyrobeny z obecných kovů; v ostatních případech je k tomu třeba předchozího souhlasu Trestního úřadu. Součásti z obecných kovů musí být snadno rozpoznatelné, a pokud je to technicky možné, označené znaménkem "METAL".*
17. Podle § 37 odst. 3 trestního zákona *při určování hmotnosti drahých kovů nebo zboží jsou výrobci a obchodníci povinni používat stanovená měřidla. Stanovenými měřidly musí být výrobci a obchodníci vybaveni v každé provozovně, kde dochází k bezprostřednímu styku se zákazníky. Tato povinnost se nevztahuje na obchodníky, kteří obchodují výlučně se stříbrným zbožím, u něhož hmotnost jednoho kusu nepřevyšuje 10 gramů.*
18. Podle § 40 odst. 2 trestního zákona *obchodníci jsou povinni předměty uvedené v odstavci 1 zřetelně označit a vystavovat je viditelně odděleně. Totéž platí i pro zboží zhotovené z odlišných ryzostí nebo z různých drahých kovů, zejména je-li povrchově upraveno tak, že může vyvolat matoucí dojem o svém skutečném složení.*
19. Podle § 40 odst. 1 trestního zákona *obchodníci, kteří prodávají i předměty ze zlata, stříbra nebo platiny, jež nedosahují ryzosti podle § 3 odst. 2 nebo jsou zcela z obecného kovu nebo nekovového materiálu, byť drahým kovem povrchově upraveného, nesmí při jejich prodeji používat údaje, které by mohly uvádět v omyl, že jde o zboží podle § 3, zejména označovat ty to*

předměty slovy zlato, stříbro nebo platina, včetně výrazů odvozených nebo překladů do cizího jazyka (dále jen "klamavé označení"). Klamavým označením je též vydávání zboží za výrobky z obecného kovu nebo jiného materiálu.

20. Podle § 38 odst. 1 trestního zákona *obchodníci nesmějí obchodovat s úředně neoznačeným zbožím nebo takové zboží k obchodování mít nebo k prodeji nabízet, není-li v tomto zákoně stanoveno jinak.*
21. Podle § 43 odst. 1 písm. c) trestního zákona *kontrolovaná osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní povinnosti podle § 39 odst. 1 až 3 nebo § 40 odst. 2. Podle odstavce 2 písm. a) téhož ustanovení kontrolovaná osoba se dopustí přestupku tím, že obchoduje s úředně neoznačeným zbožím, které podléhá povinné trestní kontrole nebo takové zboží k obchodování má anebo k prodeji nabízí. Podle odstavce 2 písm. d) téhož ustanovení kontrolovaná osoba se dopustí přestupku tím, že obchoduje se zbožím označeným vyšším ryznostním číslem, než je skutečná ryznost tohoto zboží. Podle odstavce 2 písm. g) téhož ustanovení kontrolovaná osoba se dopustí přestupku tím, že nepoužívá stanovená měřidla nebo je používá bez platného ověření anebo je nemá v provozovně k dispozici. Podle odstavce 3 téhož ustanovení fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že nesplní některou z ostatních povinností uložených tímto zákonem.*
22. Soud se předně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti, neboť z povahy věci se soud musí zabývat tím, zda je napadené rozhodnutí zatíženo vadou, k níž by musel přihlídnout z úřední povinnosti. Právě námitku tohoto obsahu vznesla žalobkyně *v prvním žalobním bodu*. Žalobkyně shledává nepřezkoumatelnost v nedostatku důvodů rozhodnutí.
23. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008 č. j. 3 As 51/2007-84). Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003 č. j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003 č. j. 2 Ads 33/2003-78) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003 č. j. 7 A 181/2000-29), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, protože není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994 č. j. 6A 63/93-22).
24. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Soud dodává, že s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení je nutné rozhodnutí

prvostupňového orgánu i rozhodnutí žalovaného posuzovat jako celek; případné vady odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu tak mohl zhojit žalovaný (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013 č. j. 6 Ads 134/2012-47).

25. V daném případě soud se ztotožnil se žalobkyní, že výrok rozhodnutí prvostupňového orgánu nelze přezkoumat z důvodu nedostatečně vymezeného (konkretizovaného) skutku, který je žalobkyni kladen za vinu. V daném případě i popis jednotlivých dílčích útoků není dostatečně odlišen a splývá. Jednotlivá závadová jednání je proto třeba vymezit (např. psát pod sebe, či číslovat), aby bylo na jisto postavené, kterých konkrétních závadových jednání se žalobkyně dopustila, rozhodně není vhodné dílčí útok uvodit spojkou „že“, takový popis jednání pak ani nedává smysl.
26. Požadavek na určitost a přesnost výroku správního aktu, zejména v oblasti správního trestání, vyplývá jednak z obecných principů, na nichž nutně spočívá právní stát (srov. např. čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky, podle něhož je možno státní moc uplatňovat pouze způsoby, které stanoví zákon), jednak z procesní normy, kterou je přestupkový zákon. Nepominutelnou součástí výroku je ve smyslu § 93 odst. 1 písm. a) přestupkového zákona popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání. V rozhodnutí o přestupku je nutné postavit najisto za jaké konkrétní jednání je subjekt postižen, a to zejména pro vyloučení překážky litispendence, dvojího postihu pro týž skutek, pro vyloučení překážky věci rozhodnuté, pro určení rozsahu dokazování a pro zajištění řádného práva na obhajobu. Znamená to i vymezit časové rozmezí kontroly, při níž došlo k závadovému jednání předmětného dne. Je povinností správního orgánu ve výroku rozhodnutí konkretizovat skutek uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Musí se jednat alespoň o natolik podrobný popis, aby byly naplněny požadavky jednoznačné identifikace skutku a srozumitelnosti tak, aby v popisu skutku byly uvedeny veškeré jeho zákonné znaky příslušné skutkové podstaty a aby již z výroku napadeného rozhodnutí vyplývalo, jakým jednáním byl předmětný delikt spáchán. Řádně formulovaný výrok, v něm na prvním místě konkrétní popis skutku, je nezastupitelnou částí rozhodnutí; toliko z něj lze zjistit, zda a jaká povinnost byla porušena a jaké opatření či sankce byla uložena (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008 č. j. 2 As 34/2006-73).
27. Nepominutelnou součástí výroku, kterým se ukládá povinnost uhradit pokutu jako trest za přestupek, musí být rovněž i určení, jakého konkrétního deliktu se subjekt dopustil. Pokud ve výroku rozhodnutí není deliktní jednání podřazeno pod konkrétní skutkovou podstatu, s popisem zákonného ustanovení, jehož porušení se měl účastník řízení dopustit, takové rozhodnutí obstát nemůže. Jeho důsledkem je narušení principu právní jistoty, jelikož není zřejmé, za jaký konkrétní delikt byl vlastně účastník řízení pro své jednání postižen. Uvedené může vést i k pochybnostem o tom, zda určitá jednání či opomenutí, která naplnila skutkovou podstatu deliktu, byla potrestána či nikoliv, a tedy, zda pro budoucnost jde o *res iudicata* (věc rozsouzenou).
28. V nyní posuzované věci prvostupňový orgán shora připomenutým požadavkům při formulaci výroku rozhodnutí nedostál, jeho pochybení však ani žalovaný nenapravil napadeným rozhodnutím. Ve výroku prvostupňového rozhodnutí jsou deliktní jednání žalobkyně vymezena pouze obecně, aniž by je bylo možno jednoznačně identifikovat. Z takto definovaných jednání nelze seznat, za jaké závadové jednání byla žalobkyni uložena pokuta. Jednotlivé skutkové údaje jsou přitom rozhodné pro určení totožnosti

skutku, vylučují pro další období možnost záměny skutku a možnost opakovaného postihu za týž skutek. Nepostačí tak, jsou-li tyto náležitosti uvedeny až v odůvodnění rozhodnutí. Zároveň není v předmětné věci výrok rozhodnutí prvostupňového orgánu dostatečně přesný a určitý co do právní kvalifikace přestupků, obsahuje toliko výčet zákonných ustanovení bez uvedení souvztažnosti k jednotlivým skutkům.

29. Nejprve je žalobkyni kladeno za vinu, že „*při prodeji zboží v kombinaci obecný kov+zlato ryzosti 750/1000 Au vydala doklad bez jakéhokoli údaje o hmotnosti a jako kov uvedla pouze menšinové zlato, čímž porušila § 39 odst. 2 puncovního zákona*“. Z uvedeného vymezení není jakkoliv patrné k jakému konkrétnímu nákupu se delikt ní jednání žalobkyně vztahuje, když správní orgán nijak blíže neoznačil doklad, na němž nebyly uvedeny požadované náležitosti. Pro řádné vymezení skutku je nezbytné, aby takový doklad byl specifikován datem vydání, pořadovým číslem, jednotlivými položkami a zaplacenou částkou tak, aby byl zřetelně odlišitelný od jiných, žalobkyní vydaných dokladů. Tak tomu v projednávaném případě učiněno nebylo. Zároveň nebylo ve výroku rozhodnutí dostatečně určeno ani zboží, které bylo předmětem dotčeného nákupu. Z vymezení pojmů „*zboží v kombinaci obecný kov+zlato ryzosti 750/1000 Au*“ nelze určit, o jaký konkrétní výrobek se mělo jednat, případně zda těchto výrobků bylo více. Taková neurčitá definice skutkového jednání nemůže odpovídat požadavkům na řádně formulovaný výrok vymezeným výše. V reakci na námitky žalobkyně sice prvostupňový orgán specifikoval předmětný doklad v rámci odůvodnění rozhodnutí, v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu (viz rozsudek ze dne 15. 1. 2008 č. j. 2 As 34/2006-73) však nelze připustit za dostačující, je-li skutek popsán v odůvodnění rozhodnutí, neboť je nezbytné, aby tak bylo učiněno ve skutkové části výroku rozhodnutí, aby závadové jednání bylo zřetelné.
30. Dále je žalobkyni kladeno za vinu, že „*uvedením nedostatečných údajů na prodejním dokladu, stejně jako neoddělením zboží z drahého kovu v kombinaci s obecným kovem od ostatního zboží v prodejně porušila § 15 odst. 2 puncovního zákona*“. Formulace „*uvedením nedostatečných údajů na prodejním dokladu*“ je natolik obecného rázu, že z ní nelze seznat jednak, jako u předchozího jednání, konkrétní nákup, v rámci něž byl doklad vydán, když opět není vymezen ani datem, ani pořadovým číslem. Zároveň není zřejmé, k jakému zboží byl doklad vydán, když toto není vymezeno jakýmkoliv znakem. V neposlední řadě však správní orgán ani nspecifikoval údaje, jejichž uvedení žalobkyně na dokladu opomněla, tedy v čem přesně spočívalo její delikt ní jednání. Z takto koncipovaného dílčího jednání není vůbec zřejmé, zda byla žalobkyně sankcionována za porušení zákonných ustanovení ve vztahu k jednomu či více nákupů. O této skutečnosti se lze pouze domnívat, když výrok rozhodnutí nikterak provedené nákupy a vydané prodejní doklady nspecifikuje. Z neurčitého vymezení skutku nelze ničeho seznat o skutečném jednání žalobkyně, a už vůbec jej nelze akceptovat jako řádný popis skutku ve smyslu § 93 odst. 1 přestupkového zákona. Co se týče vymezení jednání „*neoddělením zboží z drahého kovu v kombinaci s obecným kovem od ostatního zboží v prodejně*“, tak ani toto nelze ve vztahu k domněle nerespektovanému ustanovení § 15 odst. 2 puncovního zákona považovat za přezkoumatelné. Soudu není zřejmé, jak žalobkyně mohla „*neoddělením zboží z drahého kovu v kombinaci s obecným kovem od ostatního zboží v prodejně*“ porušit specifikované ustanovení, podle něž mohou být z obecných kovů vyrobeny pouze součásti potřebné k dosažení nezbytné pevnosti a pružnosti zboží, v ostatních případech je třeba předchozího souhlasu Puncovního úřadu. Tedy, uvedené ustanovení stanovuje požadavek ve vztahu k výrobě zboží, nikoliv k jeho následnému uložení v prodejně. V souvislosti s vytýkaným porušením § 15 odst. 2 puncovního zákona tak není patrné, co

správní orgán považoval za „neoddělení zboží v prodejně“, když toto jednání opětovně specifikoval velmi obecně, bez vztahu ke konkrétnímu zboží, a zejména bez přesného vymezení deliktního jednání, tedy bez popisu, jak bylo uvedené neoddělení zboží v provozovně žalobkyně provedeno. Nad rámec uvedeného soud dodává, že správní orgán uvedené jednání blíže nespecifikoval ani v odůvodnění rozhodnutí, kde pouze uvedl, že zboží bylo umístěno společně se zbožím zlatým, a odkázal na provedenou fotodokumentaci.

31. Žalobkyni je dále kladeno za vinu, že „nebyla vybavena platně úředně ověřenými stanovenými měřidly, čímž porušila § 37 odst. 3 puncovního zákona“. Z uvedeného znění není zřejmé, v souvislosti s jakými konkrétními měřidly je žalobkyni vytýkáno porušení dotčeného ustanovení. Takto obecné vymezení, jaké zvolil správní orgán ve výroku rozhodnutí, nelze považovat za přezkoumatelné. Lze se toliko domnívat, že stanovenými měřidly žalobkyně nedisponovala, respektive zda jimi nedisponovala vůbec nebo zda jimi vybavena byla, ale tyto pouze nebyly úředně ověřeny. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí přitom vyplývá, že žalobkyně používala váhu naposledy ověřenou v roce 2015, i zde však chybí přesné označení váhy. Tytéž skutečnosti jsou uvedeny i v kontrolním protokolu, opět bez přesného určení váhy. Lze se pouze domnívat, že se k tomuto jednání vztahuje část dokumentace, na níže je blíže nespecifikovaná fotka (nějaké) váhy. Správní orgán tak nechává na adresátu rozhodnutí, aby si sám na základě odůvodnění rozhodnutí, protokolu a jeho přílohy do výroku rozhodnutí dosadil konkrétní jednání a sám učinil závěr, za jaké konkrétní jednání mu vlastně byla pokuta uložena. Výrok rozhodnutí je tak v daném případě závislý na výkladu odůvodnění a učiněných kontrolních zjištěních, což nelze akceptovat, neboť je nezbytné, aby výrok rozhodnutí obstál vůči účastníkům řízení i třetím osobám sám o sobě, nikoliv společně s jeho odůvodněním. V daném případě tak měla být ve výroku rozhodnutí přesně specifikována předmětná váha jejím názvem a sériovým číslem tak, aby bylo zřetelné, ve vztahu k jakému měřidlu se žalobkyně dopustila vytýkaného provinění, a dále mělo být přesně vymezeno, v čem deliktní jednání žalobkyně spočívalo, tedy kdy úřední ověření předmětného měřidla pozbylo platnosti, příp. kalibrace.
32. Žalobkyně byla správním orgánem dále shledána vinnou, že „zboží zlaté ryzosti 585/1000 Au, 750/1000 Au a 1 kus platinový ryzosti 950/1000 Pt zřetelně neoznačila a viditelně neoddělila, čímž porušila § 40 odst. 2 puncovního zákona“. Takový obecný popis skutku, kdy opět nejsou přesně specifikovány jednotlivé položky počtem kusů, u nichž došlo k porušení zákonného ustanovení, neodpovídá požadavkům jednoznačné identifikace skutku. Z vymezení „zboží zlaté ryzosti 585/1000 Au, 750/1000 Au a 1 kus platinový ryzosti 950/1000 Pt“ nelze s přesností určit, o jaké konkrétní zboží se jedná a kolika kusů. Nicméně u tohoto obecného určení nelze seznat souvztažnost s nerespektovaným ustanovením. Žalobkyni je kladeno za vinu porušení ustanovení § 40 odst. 2 puncovního zákona stanovujícího povinnost zřetelného označení a viditelného oddělení zboží ze zlata, stříbra nebo platiny, jež nedosahují ryzosti podle § 3 odst. 2 nebo jsou zcela z obecného kovu nebo nekovového materiálu, byť drahým kovem povrchově upraveného. Není tak zřejmé, jak mohlo uvedené ustanovení být porušeno u zlatého zboží ryzosti 585/1000 Au a ryzosti 750/1000 Au a u platinového zboží ryzosti 950/1000 Pt, když na ně předmětné ustanovení vůbec nedopadá. Výrok rozhodnutí je v této části i nesrozumitelný.
33. Rovněž je žalobkyni vytýkáno, že „zlaté šperky ryzosti 585/1000 Au označila ryzostí 750/1000 Au, čímž naplnila § 43 odst. 2 písm. d) puncovního zákona“. I ve vztahu k tomuto jednání se bude soud opakovat stran obecnosti jeho vymezení, neboť není možné, aby jej

správní orgán definoval bez přesného označení konkrétních šperků, ve vztahu k nimž se žalobkyně přestupku dopustila. Z takto obecné definice, kterou zvolil správní orgán, není závadné jednání jednoznačně identifikovatelné tak, aby bylo nezaměnitelné s jiným jednáním. Správní orgán přitom jednotlivé položky blíže neoznačil ani v odůvodnění rozhodnutí, kde uvedl pouze „některé kusy“, takové neurčité označení přitom může být pro dva kusy i kusů tisíc, a nemůže tak splňovat podmínku přesného a určitého vymezení skutku.

34. Konečně byla žalobkyně shledána vinnou, že „8 kusů zlatého zboží ryzosti 750/1000 Au a 4 kusy ryzosti 585/1000 Au, celkové čisté hmotnosti 74,60 g, nabízela k prodeji bez platného úředního označení, čímž porušila § 38 odst. 1 puncovního zákona.“ Ačkoliv v této části výroku správní orgán vymezil závadné jednání žalobkyně alespoň ve vztahu k určitému počtu kusů zboží, nelze citovanou formulaci považovat za dostatečnou ve smyslu požadavku na konkrétní popis skutku. Ani z odůvodnění rozhodnutí přitom není zřejmé, o jaké zboží konkrétně se mělo jednat. Toliko kontrolní protokol v tomto ohledu odkazuje na přílohu, v níž je uvedeno celkem 24 kusů zboží odebraných k dodatečné puncovní kontrole, jakýkoli protokol o jejím výsledku však není součástí spisu. Ke kontrolnímu protokolu je pouze volně přiložena *Bilanci inspekce* bez podpisu žalobkyně coby kontrolované osoby, nelze ji tak považovat za přílohu protokolu jako jeho nedílné součásti. K tomuto nelze nezmínit, že počet položek uvedených podle *Bilance inspekce* v součtu 27 ks ani neodpovídá celkovému počtu 24 ks odebraného zboží podle přílohy protokolu. Nekorespondují ani názvy jednotlivých položek, nelze mezi zmiňovanými dokumenty shledat jakoukoliv souvztažnost ve vztahu ke kontrolním zjištěním. Ostatně z pořízené fotodokumentace také nelze seznat konkrétní počet a druh zboží, jenž je žalobkyni kladen za vinu.
35. K uvedenému dále nelze nezmínit, že žalobkyni byla uložena pokuta s odůvodněním vícenásobné recidivy. Ze správního spisu soud ověřil, že k takovému závěru si prvostupňový orgán ani žalovaný neobstarali příslušná správní rozhodnutí, neboť správní spis neobsahuje žádný dokument, kterým by za předchozí závadové jednání byla žalobkyni uložena pokuta. Pro závěr o recidivě a na to navazující uložený trest ve formě finančního postihu, je následně nutné zajistit všechna předchozí rozhodnutí, jimiž byla žalobkyně pravomocně shledána přestupkově vinnou, a posoudit, zda jednání (či některá z nich) nejsou již promlčena. Až poté lze učinit závěr o případné recidivě s uložením trestu v rámci přezkoumatelné správní úvahy.
36. Z výše uvedených skutečností vyplývá, že žalovaný v rozhodnutí nepopsal skutečnosti rozhodné pro posouzení věci takovým způsobem, aby bylo možné určit, zda jsou splněny zákonné předpoklady pro vydání rozhodnutí o uložení pokuty, tedy aby bylo možné věc posoudit po právní stránce. Napadené rozhodnutí je tak nepřezkoumatelné, soud je proto bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).
37. Jelikož soud přisvědčil v dané věci žalobkyni, nemohl z povahy věci vypořádat další žalobní námitky. Věc se proto vrací žalovanému k dalšímu řízení, v něm se žalovaný námitkami žalobkyně uplatněnými v předmětné žalobě bude v dalším řízení zabývat. Právním názorem vyloveným v tomto rozsudku je žalovaný vázán.
38. Výrok II. o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci úspěch, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení. Náklady řízení představují zaplacený

soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem za dva úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, a podání žaloby § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu] po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu. K výzvě soudu jmenovaný zástupce nedoložil, zda je plátcem DPH. Soud ověřil ze systému ARES, že tímto plátcem není. Náklady na právní zastoupení tak činí 6 800 Kč. Žalobkyni proto bude na náhradě nákladů zaplacená žalovaným celková částka 9 800 Kč, a to do rukou jejího zástupce JUDr. PhDr. Jiřího Novotného, advokáta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 4. února 2022

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu